

Γράφω ένα δικό μου παραμύθι με ελεύθερο θέμα

ΕΝΑ ΥΠΕΡΟΧΟ ΤΑΞΙΔΙ

Ήταν κάποτε μια πολύχρωμη και φαντακτερή πολιτεία, η Φαντούπολη όπου κυρίαρχα χρώματα ήταν το γαλάζιο του ουρανού, το καφέ-μπεζ της άμμου, αφού από άμμο ήταν κτισμένα τα σπίτια και το μωβ στόλιζε τις στέγες των σπιτιών. Οι κάτοικοι της, οι φαντουπολίτες, ήταν χαρούμενοι και περνούσαν δημιουργικά τον χρόνο τους.

Δυστυχώς, όμως, κάποια μέρα ανέλαβε την εξουσία ένας τύραννος,, ο Μαυροϊδής που αγαπούσε μόνο το μαύρο χρώμα και ήθελε μαυρίλα να επικρατήσει και στην ψυχή των συμπολιτών του, καθώς και σε ολόκληρη την πόλη. Για τον σκοπό αυτό διέταξε τον ικανότερο στρατηγό του να ταξιδέψει σε όλες τις θάλασσες και τους ωκεανούς μέχρις ότου ανακαλύψει τη μεγαλύτερη σουπιά από την οποία θα έπαιρνε όλο το μελάι για να βάψει με μαύρο χρώμα την πολιτεία του, τα σπίτια, τους δρόμους και ότι άλλο υπήρχε σ' αυτή.

Ο στρατηγός δρόμο πήρε, δρόμο άφησε, πέρασε λίμνες και βουνά, ποτάμια και χειμάρους, πελάγη και αφρισμένες θάλασσες και έφτασε κάποτε σε έναν απέραντο ωκεανό. Χωρίς να το πολυσκεφτεί, αφήνει τα ρούχα του σε μια άκρη της παραλίας και βουτά στα βαθιά, παγωμένα νερά. Μαζί του, όμως, παίρνει και ένα μικρό χρυσό μαχαίρι. Ενώ κατεβαίνει σε μεγάλο βάθος, συναντά ένα μεγάλο ανθρωπόμορφο ψάρι. Σκέφτεται να του ζητήσει πληροφορίες, αλλά γρήγορα καταλαβαίνει ότι δεν ωφελεί, αφού το τερατώδες ψάρι του επιτίθεται. Τότε σκέφτεται πόσο σοφή ήταν η σκέψη του να πάρει μαζί του το μαχαίρι, παλεύει με το θηρίο και το νικά. Προχωρά και σύντομα καταλαβαίνει ότι βρίσκεται αντιμέτωπος με νέο κίνδυνο, μια γιγαντιαία ρουφίχτρα απειλεί να τον καταπιεί. Παλεύει να ξεφύγει, αλλά φαίνεται αδύνατο. Ξαφνικά, όμως, βρίσκεται μακριά της. Τι ακριβώς συνέβη; Σκέφτεται σαστισμένος. Κοιτάζει έκπληκτος και βλέπει ότι ένα πανέμορφο μικρό δελφίνι τον έχει σώσει. Η καρδιά του γεμίζει ξαφνικά με ευγνωμοσύνη. Όχι μόνο τον έσωσε, αλλά σαν να διάβασε τις σκέψεις του, τον μετέφερε σε μια θαλάσσια πολιτεία όπου ανάμεσα στα άλλα είδη, διέκρινε και τη σουπιά. Πόσο παράξενο όμως ήταν το θέαμα που αντίκρισε! Σε τόσο μεγάλο βάθος η θαλάσσια πολιτεία ήταν πιο φωτεινή από 100 Φαντουπόλεις μαζί. Οι πολίτες της ευτυχισμένοι, τραγουδούσαν, χόρευαν, έπαιζαν.

Τότε και η δική του καρδιά μαλάκωσε. Γέμισε αγάπη, ευγνωμοσύνη, σεβασμό για ό,τι ζωντανό υπήρχε γύρω του. Γέμισε χαρά για το ίδιο το δώρο της ζωής και για το γεγονός ότι ζούσε στην πιο φωτεινή πολιτεία του κόσμου. Ξέχασε αμέσως τον σκοπό για τον οποίο είχε ταξιδέψει. Τα θαλάσσια πλάσματα που κατάλαβαν την αλλαγή της ψυχικής του διάθεσης τον έστεψαν βασιλιά, τον έβαλαν σε μια άμαξα την οποία ανέβασαν στην επιφάνεια τέσσερις ιππόκαμποι.

Γράφω ένα δικό μου παραμύθι με ελεύθερο θέμα

Όταν έφτασε στη Φαντούπολη προσπάθησε να εξηγήσει στον Μαυροϊδή τη χαρά που δίνει η αρμονία των χρωμάτων. Εκείνος, όμως, δεν κατάλαβε και έσκασε από το κακό του. Έτσι η χώρα απαλλάχτηκε από τον κακό τύραννο και έκανε αρχηγό της τον στρατηγό που ήδη είχαν αναγνωρίσει ως αρχηγό και τα θαλάσσια πλάσματα. Έτσι έζησαν όλοι ευτυχισμένοι μες τη χαρά και το... χρώμα.

Σαββιάνα Μιχαήλ Α3